

medlemmer har en interesse i, at vi får undersøgt nærmere, hvad den her lov betyder for Danmarks evne til at overholde bl.a. proportionalitetsprincippet, bevægelsesfriheden og retten til familieliv.

Ikke mindst burde alle jo have en interesse i, at vi får taget hånd om det faktiske og alvorlige problem, vi står med, nemlig at vi har terrorismetænkte, som går frit omkring. De kan ikke udvises, for så sender vi dem i armene på torturbøddler, og de kan ikke dømmes og sættes i fængsel, for materialet imod dem kan ikke lægges frem i en almindelig åben retssag.

Sådan en konstruktion er jo tydeligvis ikke holdbar og slet ikke, når vi taler om at bekæmpe terror og beskytte danske statsborgere – for slet ikke at tale om retssikkerheden for den enkelte, som hverken kan blive dømt eller renset. Det burde jo være det, der optog regeringen, i stedet for det spil for galleriet og den hule fremvisning af handlekraft, som man præsterer med L 69.

Der er jo faktisk nedsat en arbejdsgruppe, som skal kigge på, hvad vi kan gøre i forhold til den alvorlige problemstilling. Det er endda en arbejdsgruppe, som skal barsle så snart som først i februar. Hvorfor vi ikke kan afvente den arbejdsgruppe, har vi ikke kunnet få noget svar på, hverken under lovbehandlingen eller her i dag – og det til trods for, at ministeriet selv så tydeligt, som det nu kan siges, senest i svar på spørgsmål 178 indrømmer, at kontrolordningen i den her lov ikke er tilstrækkelig til at løse problemerne, og i øvrigt utallige gange henviser til arbejdsgruppen i de mange svar og spørgsmål, vi har været igennem.

Vi har appelleret til, at man udskyder behandlingen af L 69, så vi kan få ordentlig klarhed over formålet med loven og konsekvenserne af loven i forhold til grundloven, i forhold til internationale konventioner og i forhold til almindelig sund fornuft. Med den omgang cirkelsvar, vi har fået fra Justitsministeriet og Integrationsministeriet, må vi sige, at der lader til at være god brug for at få ekstra tid til at granske disse meget afgørende og alvorlige spørgsmål yderligere.

Først og fremmest tyder alt på, at vi med L 69 har fået en lov, der i sit ord bryder med det grundlæggende proportionalitetsprincip. Det ville ellers tilsige, at der skal være sammenhæng mellem, hvad personen på tålt ophold har gjort sig skyldig i, og hvilken sanktion man rammes af. Der skal altså være forskel på, om man har

fået en ganske kort straf for at have falske papirer eller stå vagt ved Christiania, eller om man har planlagt et mord. En kvinde, som er flygtet fra styret i Kina, fordi hun ikke længere ville udføre sene aborter og desuden tilhørte et forfulgt mindretal, bliver ramt lige så hårdt af den her lov som en udlænding, der er udvist for mordplaner.

Det er da i strid med grundlæggende retsstatsprincipper og konventioner og i øvrigt synes jeg, i strid med ganske almindelig sund fornuft. Derfor må regeringen også lave en hel masse krumspring for i praksis ikke at komme på kant med internationale konventioner og grundloven. Det illustreres smukt i mange af de svar, vi har fået. Det gælder særlig det sidste svar på spørgsmål 173, som er en lang henvisning til selvmodsigende beskrivelser af lovens konsekvenser og udførelse i praksis.

Jeg mener, at vi i dag uden tvivl kan sige, at det ikke er ordentligt belyst, hvordan man vil sikre bl.a. proportionaliteten i lovforslaget.

Lovbehandlingen – det har været sagt før – har været præget af et utroligt hastværk, hvor ingen af høringsparterne har haft tid til en ordentlig gennemgang, hvor Folketinget ikke har kunnet få ordentlige svar på sine spørgsmål, fordi der ikke har været tid nok til at give en ordentlig besvarelse, og hvor papirer, som omtales i lovens bemærkninger, ikke kan oversendes til Folketinget, selv om vi har spurgt efter dem.

For hvert spørgsmål, vi har stillet, og hvert svar, vi har fået, har der rejst sig tre nye spørgsmål, men det er åbenbart regeringen magtpåliggende at haste den her lov igennem inden jul – koste, hvad det koste vil.

Hvorfor hastværket? Vi har allerede fastslået, at loven ikke får nogen umiddelbar virkning. Regeringen har ikke på noget tidspunkt kunnet forklare, hvorfor den her lov ikke kan vente til først i februar, hvor arbejdsgruppen om farlige udlændinge på tålt ophold med Integrationsministeriets egen departementschef i spidsen af rapporterer. Der ville vi kunne lave en ordentlig, forsvarlig og gennemarbejdet lov, som løser problemerne med tålt ophold. Det deltager vi utrolig gerne i, men vi vil ikke stå på rollelisten i den her farce.

Så nej, vi kan fortsat ikke støtte lovforslaget. Vi vil holde farlige personer væk fra det danske samfund og lade harmløse personer gå fri. Den her lov gør det stik modsatte. Det kan vi kun være imod.